

Hlavní zpráva z roku 1877

– dva dvojlisty, psal Antonín Jůzek, farář kadovský

Pochválen buď Ježíš Krystus nyní i vždycky až na věky. Amen.

Ve jménu Nejsvětější Trojice, Boha Otce Syna i Ducha svatého vznášíme dnes 10. září 1877 vzhůru bůh na nově upravenou věž chrámu „sv. Václava“ v Kadově a toto krátké popsání na památku do ní klademe.

Vědouce od našich nábožných otců, že Bůh v hojné míře žehnal vždy osadám těm, které dbalé byly, aby stánek Boží uprostřed osady měly velebný a důstojný – proto usnesli jsme se, chtěje provždy z požehnání Božího se těšiti, chrám Páně Kadovský i s věží v nejlepší stav uvést – tak – jak by nám to čest dělalo před světem – a před Bohem zásluhu zjednálo – a o naší křesťansko-katolické mysli a srdci pobožným svědectví dávalo. Nešetřili jsme proto žádnou výlohu – nešetřili se žádné práce – aby co Pánu Bohu patří, také Bohu dáno bylo – tak jak nás sám Syn Boží P(án) J(ežíš) tomu učil, řka: „Dejte Bohu co Božího jest a císaři, co císaře.“

Při té příležitosti byl tak chrám P(án)ě vně i zevně opraven za velký náklad našeho slavného patrona urozeného Pána Karla, barona z Lilgenau, jeho spanilé choti Paní Anny rozené z Arvay – dědičného 21 roků mladého syna pana Karla z Lilgenau pro ten čas důstojníka ve vojsku Rakouském a druhého staršího syna Klementa z Lilgenau taktéž důstojníka ve vojsku Bavorském, odkud také celá rodina sem do Čech se dostala, když panství Lnářské mladší syn Karel z Lilgenau od Klementa, hraběte z Linkru a Lucenviku byl zdědil. K nákladu vynaloženému na stavbu připojili jsme se ruční a povozní práci my osadníci Kadovští skládající se z přifařených obcí, tak jako po sobě jmenovány jsou: Kadov, Pole, Malkov, Vrbno, Slatina, Bezděkov, Nedřev, Zahorčičky, Slivonice, jsouce všichni tomu rádi, že velebný stánek Boží máme pěkně uspořádaný. Kéž by jenom milostivý Bůh zachoval nás a naše potomky od morů hladů a války a všelikého zlého. My Jemu vždycky věrně sloužiti chceme a přikázání Boží za pravidlo našeho života zachovávat budeme.

Psáno v Kadově na faře Léta Páně po Krystovo narození dne 10. září 1877 za panování sv. Otce Pia IX. v Římě, jeho Excellence Nejdůstojnějšího biskupa Jana Valeriana Jirsíka v Budějovicích, velejdůstojného převora řádu sv. Augustína ve Lnářích P. Bernarda Kunstara, za mně 35 let starého z Písku rozeného Antonína Jůzka, panujícího a sloužícího faráře v Kadově – dále za panování Jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I. ho a dědičného prince Rudolfa – za náměstka cís. král. hejtmána okresů Františka Brauna – za ředitele panství Lnářského Edmunda Tomla, za obecního starosty Kadovského Václava Augustína a místního učitele Jakuba Poláčka rozeného z Příbrami.

Při stavbě věže a opravě chrámu Páně pracovali jsme a na památku takto se podepisujem:

Já farář místní P. Antonín Jůzek co vůdce stavby
Ján Koblich, mistr tesařský rozený z Tchořovic
Jan Wieser, klempíř Kasejovicích

Ján Bouše, staviteľ v Kladrubcích
Franz Lešetický
Nejstarší občan v Kadově Vavřinec Loula
Jakub Šroub, kostelník
Johann Šafránek, tahák měchů
Jozef Holub, rolník z Kadova číslo 4

Sláva Bohu Otci i Synu i Duchu sv.! jakož bylo na počátku, nyní i vždycky
až na věky věkův!!! Amen.

Další zpráva z roku 1877

– jeden dvojlist menšího formátu, psal Jan Koblich, tesařský mistr

Léta páně 1877 dne 10. září byla tato báň nahoru dána.

Já Ján Koblich, jediný syn po zemřelém Janu a Marii Koblich rozené Peroutkové z Chlumu u Blatné. Muj otec bývalý panský tesařský lnářský mistr kterýž zdejší kapli, to jest kryptu urozeného p. hraběte z Lingru a Lucenvicku stavěl a v Záboří na škole tělesnou pohromu utrpěl, skrze kteroužto 4½ roku naůžko uvržen byl. Já študovav musel toho zanechat a uchopiti se řemesla mého. Kdežto po několiká roků světem bloudiv přišed domů a obdržev panskou práci ve Lnářích tuto věž o stáří 32 roků jsem opravoval. Kdož tyto řádky čísti budeš, pomodli se za duši zpráchnivělého někdy pravého Čecha.

Jan Koblich, mistr tesařský ze Tchořovic

Chasníci kterýžto na této věži pracovali

Vencl Wokurka, Tchořovice

Fr. Morávek, Hradiště

Vencl Oulehle, Chlum

Jan Beran, Hajany

Karel Rojík, Kladrubec

Josef Wondrášek, Kladrubec

Tomeš Pecháček, Mračov, učedník

Josef Mašek, Kladrubec

Pochválen buď pan Ježíš Kristus.

Jan Koblich, toho času mistr tesařský

1877 9/10

Zpráva z roku 1927

– jeden list, psal František Slavíček, farář

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus. Lecturis salutem.

Za hroznou noční bouři, která dne 13. července 1927 zuřila nad Kadovem, udeřil blesk do této věže. Srazil něco málo šindelů, plech ze žerdi, na níž jest větrná korouhvička se sv. Václavem, nad dveřmi vedoucími do kobky vyrazil ven žádnou jinou škodu neudělav.

Hned poté v měsíci červenci a srpnu 1927 věž důkladně opravena: šindele sražené bleskem i nepohodou poškozené vyspraveny, římsy opadané obnoveny, věž obílena, bání natřena nově, věž opatřena hromosvodem. Vše opraveno nákladem patrona zdejšího chrámu Páně a sbírkou mezi osadníky kadovskými ve vesnicích přifařených: Kadově, Málkově Lnářském, Poli, Vrbně, Bezděkově, Nezdřevě, Zahorčičkách a Slatině.

V Kadově v den Proměnění Páně t.j. 6. srpna l. P. 1927, v devátém roce republiky česko-slovenské, za panování sv. Otce Pia XI., biskupa česko-budějovického Šimona Bárty, vikáře blatenského Jana Pavla Hille, za prezidenta republiky československé T. G. Masaryka, za patrona Karla Bondyho, velkopřemyslníka v Praze a majitele velkostatku lnářského, když administrátorem panství byl J. Pecka, za mě Františka Slavíčka, faráře kadovského, narozeného 10. XII. 1885 v Hosíně u Č. Budějovic, za starosty kadovského Václava Krejčího.

Václav Krejčí, t.č. starosta z Kadova č. 19.

František Slavíček, farář.

Václav Augustin, I. radní, Kadov č. 39

Václav Jůzek, říd(ící) uč(itel) vv., ředitel chóru

Stavbu řídil: Frant. Müller, zednický a tesařský mistr, Radošice

Na stavbě pracovali:

František Krejnický, tesař, Starý Smolivec

Vojtěch Krejčí, tesař, Mla(dý) Smolivec

Tomášek Josef, tesař, Starý Smolivec

Švec František, zedník, Lnáře

Josef Šilha, zedník Lnáře

Svoboda Karel, zedník, St. Smolivec

František Houška, Kadov, čís. 37

Jos. Sladký, mistr klempířský Blatná 117

Josef Kubík, dělník klempířský

Oldřich Sladký, učeň klempířský

Nová měděná bář vznesena na věž dne 17. srpna 1927. Na věčnou paměť vložen do bářě tento pamětní spis s kovovými penězi republiky česko-slovenské zároveň s listinami z r. 1877 a penězi, které tehdy do bářě byly vloženy.

Od hromobití, krupobití a záhubné bouře zachovej nás, Pane Ježíši Kriste. Sv. Václave nedej zahynouti nám ni budoucím.

*Podle originálního textu přepsala Nela Vadlejchová,
konzervátorka Muzea středního Pootaví ve Strakonicih; upravil Vladimír Červenka.*